

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation
Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica Tuturor sfinților,

The Sunday of All Saints

Glas / Tone 8

La Antifonul 3: **Bucură-te** încăperea lui Dumnezeu cea desfătăată, bucură-te chivotul Legii Noi, bucură-te năstrapă aurită, din care s-a dat tuturor mana cea cerească.

Troparul Sfinților: **Cu sângele Mucenicilor tăi** celor din toată lumea, ca și cu porfiră și cu vison fiind îmbrăcată Biserica ta, printr-înșii strigă către tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului tău trimite milostivirile tale, dăruiește pace moștenirii tale, și sufletelor noastre mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condacul Sfinților: **Ca o pârgă a firii, ție, săditorului făpturii, lumea-ți aduce, Doamne pe purtătorii de Dumnezeu Mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica ta, împărăția ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, mult milostive.**

At 3rd Antiphon: **Hail, O joyful house of God; hail, O chest of the New Testament; hail, You golden vase, from which the heavenly manna was given unto all.**

Troparion of the Saints: **O Christ God, your Church, crimsoned with the blood of your martyrs all over the world as with a cloak of murex and porphyry, cries out to You: “Send your mercy upon your people, grant peace to your fold, and extend your great compassion upon our souls”.**

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion of the Saints: **To You, O Lord, Ordainer and Creator of the World, the universe offers the God-bearing martyrs as the first fruits of nature: wherefore through their prayers, and through the intercession of the Mother of God, preserve your Church and the whole world in perfect safety and peace, O You who alone are most merciful.**

Prochimen: Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru. (Ps. 75, 11)

Stih: Cunoscute este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui. (Ps. 75, 1)

Apostol: Din epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire. (11, 33-12, 2)

Fraților, Sfinții prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; Unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; Alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strămtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisii fiind prin credință, n-au primit făgăduința, Pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea. De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturie, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea. Cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-l, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocara ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

Evangelhia: Matei 10, 32-33.37-38 și 19,27-30.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: "Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine. Atunci Petru, răspunzând, l-a zis: lată noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi oare ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică. Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi."

Prokimenon: Make and fulfil your vows to the Lord your God. (Ps. 76, 11)

Verse: God is acknowledged in Judah, his name is great in Israel. (Ps. 76, 1)

Epistle: A reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Hebrews: (11, 33-12, 2)

Brethren: Through faith [*the Saints*] conquered kingdoms, did what was upright and earned the promises. They could keep a lion's mouth shut, put out blazing fires and emerge unscathed from battle. They were weak people who were given strength to be brave in war and drive back foreign invaders. Some returned to their wives from the dead by resurrection; and others submitted to torture, refusing release so that they would rise again to a better life. Some had to bear being pilloried and flogged, or even chained up in prison. They were stoned, or sawn in half, or killed by the sword; they were homeless, and wore only the skins of sheep and goats; they were in want and hardship, and maltreated. They were too good for the world and they wandered in deserts and mountains and in caves and ravines. These all won acknowledgement through their faith, but they did not receive what was promised, since God had made provision for us to have something better, and they were not to reach perfection except with us. With so many witnesses in a great cloud all around us, we too, then, should throw off everything that weighs us down and the sin that clings so closely, and with perseverance keep running in the race which lies ahead of us. Let us keep our eyes fixed on Jesus, who leads us in our faith and brings it to perfection: for the sake of the joy which lay ahead of him, he endured the cross, disregarding the shame of it, and has taken his seat at the right of God's throne.

Gospel: Matthew 10, 32-33.37-38 & 19, 27-30.

The Lord said to his Disciples: "If anyone declares himself for me in the presence of human beings, I will declare myself for him in the presence of my Father in heaven. But the one who disowns me in the presence of human beings, I will disown in the presence of my Father in heaven. "No one who prefers father or mother to me is worthy of me. No one who prefers son or daughter to me is worthy of me. Anyone who does not take his cross and follow in my footsteps is not worthy of me. Then Peter answered and said, "Look, we have left everything and followed you. What are we to have, then?" Jesus said to them, "In truth I tell you, when everything is made new again and the Son of man is seated on his throne of glory, you yourselves will sit on twelve thrones to judge the twelve tribes of Israel. And everyone who has left houses, brothers, sisters, father, mother, children or land for the sake of my name will receive a hundred times as much, and also inherit eternal life. "Many who are first will be last, and the last, first."

Priceasna: (65) La râul Vavilonului, acolo am șezut și am plâns, când mi-am adus aminte de Sion, de tine, Sioane. Să se lipească limba mea de gâtlejul meu, de voi uita de Sion, de tine, Sioane. Aleluia.

Communion Hymn: At the river of Babylon, there we sat and wept, when we remembered you, o Sion. Let my tongue cleave to my jaws, if I do not remember you, O Sion. Alleluia.

82. A bătut la ușa ta, Cineva

A bătut la ușa ta, Cineva;

Nu-i deschide nimenea.

În tăcerea negrei nopți

Stă un om și plânge,

Fața lui e numai răni,

Pieptul numai sânge.

Cine ești Străin pribeag, cine ești?

De-al cui dor Tu pribegești?

Pentru cine Te-au brăzdat

Bice fără număr?

Ce povară Ți-a lăsat

Rana de pe umăr?

Eu sunt robul ce slujesc tuturor,
Un om al durerilor.

Nimeni plată nu mi-a dat

Decât spini și ură,

Și cu roșii trandafiri

Pieptul mi-L umplură.

Eu sunt pâinea ce s-a frânt lumii-ntregi,
Și sunt vinul Noii Legi.

N-am venit să plâng în drum

Răni usturătoare,

Plâng pe cei ce pierd acum

Ultima chemare.

A bătut la ușa ta, Cineva,

O, deschide-i, nu mai sta!

Nu-L lăsa să plece trist,

Poate niciodată

Mâna Lui la ușa ta

N-are să mai bată.

Nu mai sunt cuvinte

Nu mai sunt cuvinte să poată lăuda

Toată iubirea și-ndurarea Ta.

Pe altarul lumii, răstignit Tu ești,

Și pentru oameni, zilnic Te jertfești.

Refren: Cerul și marea, tot ce în ea,
Muntele, valea și inima mea,
Toate se-nchină Creatorului
Și mulțumire îi dau Domnului.

Tu îmi ești Stăpânul, Doamne Te iubesc,
Voia Ta sfântă vreau s-o împlinesc.
Tu arată-mi drumul ce mi-ai pregătit,
Să ajung la Tine, Domnul meu iubit.

Ruga mea-i tăcerea, altceva nu pot,
Să îți spun Doamne, nu știu să mă rog.
Îți ofer din suflet binele făcut
Și voi rămâne în fața Ta tăcut.

Toți Sfinții

Sărbătoarea Tuturor Sfinților își are originea în practica Bisericii din Antiohia, care, chiar în primele veacuri îi sărbătorea cu un fast deosebit pe toți martirii creștinătății, știuți și neștiuți, în prima duminică după solemnitatea Coborării Duhului Sfânt, considerând că tăria, curajul și statornicia martirilor sunt prin excelență opera Duhului Sfânt, promis și dăruit Bisericii Sale de către Cristos Mântuitorul. Biserica din Roma a adoptat această sărbătoare în secolul al VI-lea. După o sută de ani, papa Bonifaciu al IV-lea a fixat data sărbătorii tuturor martirilor la 13 mai, zi în care Panteonul roman, transformat în biserică creștină, a fost sfințit și dedicat Născătoarei de Dumnezeu și tuturor martirilor, primind numele de "Sancta Maria ad martyres" - "Sfânta Maria între martiri". În timpul slujbei solemne din ziua de 13 mai, la un anumit moment, peste mulțimea credincioșilor se revărsa o ploaie de petale de trandafiri roșii-stacojii, coborând lin de la înălțimea luminătoarelor cupolei maiestuoase. Ulterior, sărbătoarea și-a lărgit conținutul, devenind sărbătoarea "Tuturor Sfinților", și a fost extinsă la toate bisericile din Apus. În anul 835, papa Grigore al IV-lea a transferat sărbătoarea la 1 noiembrie, dată la care se celebrează și astăzi.

(...) Prin sărbătoarea Tuturor Sfinților noiembrie, Biserica aduce un omagiu solemn celor care, urmând chemarea lui Dumnezeu, au împlinit cuvântul lui Cristos: "Fiți desăvârșiți, precum este desăvârșit Tatăl vostru ceresc" (Mt 5,48); numărul lor este cu mult mai mare decât al celor declarați ca atare de autoritatea bisericească și înscrși zi de zi

în calendare. Sfântul Apostol Ioan, căruia Dumnezeu i-a dat harul de a contempla pentru o clipă locuința fericită a sfinților, scrie în Apocalipsul său (7,9-17): "Am privit, și iată o mulțime mare, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile... Aceștia sunt cei veniți din asuprirea cea mare, care și-au spălat hainele și le-au albit cu sângele Mielului... Nu le va mai fi nici foame, nici sete; nu-i va mai bate soarele, nici căldurile, căci Mielul îi va duce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor". Între ei se află oameni de toate vârstele, condițiile sociale și profesiunile; din toate timpurile, începând de la cei dintâi oameni și până în clipa de față; de pe toate regiunile pământului, din coliba de gheață de la poli, ca și din junglele ecuatorului; provenind din toate civilizațiile pământului, dintre care cele mai multe astăzi sunt acoperite de nisipul pusturilor și al uitării omenești. Cinstindu-i pe sfinți, noi îl cinstim pe Dumnezeu cel Întreit Sfânt și pe Fiul Omului, prin care ajungem la Tatăl: «Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine» (In 14,6); cunoașterea și admirarea vieții lor, reproducerea înfățișării lor în icoane și statui, urmarea exemplului pe care ni le dau ei,

este răspunsul nostru la îndemnul psalmistului: «Lăudați-l pe Domnul în minunatele Sale lucrări». (Ps 150) Ori, opera supremă a celui Atotputernic sunt sufletele create pentru veșnicie și sfințite prin "harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire tuturor oamenilor" (Tit 1,11).

